

ŠTYRI CESTY, JEDEN VÝSLEDOK

Rodinná katechézka 100-2019 (657)

www.inky.sk

týždeň po 25. 8. 2019

... alebo o svätosti, cirkvi a dokonalosti ako troch výsledkoch, ku ktorým vždy všetko smeruje.

BOŽIE SLOVO:

(1 Jn 2,5-6; 3,10.13-14.16)

Čítanie z prvého listu svätého apoštola Jána: *Kto však zachováva jeho slovo, v tom je Božia láska naozaj dokonalá. A podľa toho vieme, že sme v ňom. ⁶ Kto hovorí, že ostáva v ňom, má aj sám žiť, ako žil on. Podľa tohto sa dajú rozoznať Božie deti od detí diablových: kto nekoná spravodlivo, nie je z Boha; ani ten, kto nemiluje svojho brata. Kto nemiluje, ostáva v smrti. ¹⁶ Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov. Počuli sme Božie slovo!*

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 467, 442, 498; + bonus 444 a 445)

Myslím, že dozrel čas na ďalšie malé zhrnutie toho, čo sme spoznali. A nielen zhrnutie, ale zároveň aj akési zjednodušenie. Starý Zákon sám Ježiš zhrnul do slov: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. Lebo to je Zákon i Proroci“ (Mt 7,12). Evanjelium sa zase dá celé zhrnúť do onoho Atanáзовského „Boh sa stal človekom, aby sa človek stal Bohom“ (sv. Atanáž). Do čoho by sme ale zhrnuli život podľa Boha, kresťanský život, jeho základné ciele a piliere? Myslím, že nech budeme postupovať akokoľvek, vždy sa dopracujeme k trom výsledkom, trom znakom skutočného kresťana katolíka: SVÄTOSŤ ako podobnosť a jednota s Bohom; CIRKEV ako spoločenstvo lásky, v ktorom sa navzájom milujeme tak, ako Kristus miluje nás; a DOKONALOSŤ ako úsilie byť v tomto všetkom najlepší možní. Existujú prinajmenšom štyri cesty, ktorými sa môžeme vydať a všetky smerujú k presne tomuto trojitému výsledku.

Cesta cez povolanie k spásu: Kristus nás prišiel spasiť a zbožštiť. Čo znamená byť zbožšteným, než byť ako Boh a žiť ako Boh a to úplne presne a do bodky? A tak z našej strany to vyžaduje rozhodnúť sa, že sa ideme stať svätými, čiže vo všetkom úplne podobnými Bohu. To znamená, z našej strany, naučiť sa byť iným ľudom otcami na obraz Otca (Mt 5,43-48) a v Cirkvi byť im a s nimi bratmi a sestrami na obraz brata Ježiša Krista, prvorodeného spomedzi mnohých bratov (Rim 8,29). Boží život, ku ktorému sme pozvaní, je životom Trojice, Jeho podstatou je láska tak veľká, že tri Osoby Trojice nie sú tromi bohmi, ale len jedným Bohom, v úplnej a dokonalej jednote, ktorá je ovocím tejto lásky. Naším „mostom“, ktorý nás vovádza do Trojičnej jednoty Boha, je Kristus. A miestom, kde sa spájame s Kristom, aby sme v ňom mohli byť súčasťou Trojice a žiť trojičný život, je Jeho Telo, Cirkev. Musíme sa teda rozhodnúť vstúpiť do spoločenstva lásky, ktorým je Cirkev, v láske sa dokonale zjednotiť s bratmi a sestrami v nej, stať sa s nimi Cirkvou, čiže jedným telom, Kristovým Telom, dokonale zjednoteným v láske – a tak cez Cirkev byť v Kristovi, a cez Krista vstúpiť do Jednoty Trojice. Zo samej povahy veci potom vyplýva, že v jednom i druhom musíme usilovať o skutočnú dokonalosť, *priemernosť* je proste so zbožštením nezlúčiteľná.

Cesta cez lásku ku Kristovi Ženíchovi: Svojím vtelením sa Kristus zjednotil s každým jedným človekom. Krstom sa táto skutočná a telesná jednota s Kristom v každom jednom z nás zaväzala. Od toho okamihu už nie som sám. Kristus je vo mne, stal sa mnou, obliekol si ma. Sme *dvaja v jednom tele*. Ak milujem Krista ako nevesta svojho Ženícha a túžim s Ním naozaj byť jedným telom (Ef 5,32; Jn 15,4), potom to znamená vo všetkom vyjsť Kristovi v ústrety, úplne sa Mu pripodobniť, aby medzi nami nebol žiaden rozpor, aby sa vo mne cítil dobre, aby sme boli jedným telom *podľa Neho* – lebo to my túžime byť ako On a atm, kde je On, nie naopak! Ten istý Kristus je ale aj v každom jednom pokrstenom bratovi a sestre, skutočne, reálne – tak, ako v samej Eucharistii! Ak Ho teda milujem ako nevesta svojho Ženícha, potom ho budem v tele bratov a sestier v Cirkvi milovať s oddanou úctou, radostnou zanietenosťou a bezbrehou obetavosťou. A keďže Telo Kristovo nemá byť rozdelené, ale jedno, zjednotené v jedinej dokonalej láske, budem celým srdcom túžiť a pracovať na tom, aby sme v Cirkvi, všetci bratia a sestry, túto jednotu lásky žili a aby sa tak v nás Kristovo Telo, sprvu roztrieštené a rozdelené, spojilo do jedného. Výsledkom sú znova tie isté tri veci: Dokonalá podobnosť s Kristom vo mne a láska a jednota s Kristom v bratoch a sestrách v Cirkvi. Všetko tou istou láskou motivované až do krajnosti, až k najväčšej novej dokonalosti.

Cesta cez Boha Stvoriteľa: Už rani kresťania hovorili, že Cirkev je dôvodom, pre ktorý bol stvorený svet. Cirkev je vrcholom evolúcie Vesmíru. *Je to ako keď pred 50 rokmi obrovská raketa Saturn V postupne odhadzovala svoje stupne, aby nakoniec na dráhu k Mesiacu vystrelila poslednú svoju časť, malú kozmickú loď Apollo s lunárnym pristávacím modulom.* Obdobne celý Vesmír je akoby ohromnou nosnou raketou, na vrchole ktorej je Cirkev. Vesmír zanikne, aj všetky jeho divy – ale Cirkev, „vystrelená“ do výšky, jediná prenikne za jeho hranice a vstúpi do Večnosti, do Božieho sveta, ako nový Nebeský Jeruzalem. Dnes sa toto majstrovské Božie Dielo práve buduje. Sám Kristus Boh na ňom tu, na zemi, pracoval. On sám zaň dal svoj život, sám sa stal jeho základom, skalou, na ktorej stojí a tento základ postavil za cenu vlastnej Krvi, ktorú doň vylial. Teraz povoláva nás, aby sme v tomto diele pokračovali (1Kor 3,9-11) a urobili tak Nebeský Jeruzalem najkrajším a najväčším možným (Zjv 21,24). Ak Boh, ktorého milujem, takto pracuje a za cenu takejto obeti, ako by som ja mohol postávať a len sa lenivo a ľahostajne prizerať a ohňať sa tým, že „však som nikoho nezabil, neokradol a každú nedefu sa pridám do kostola najesť z Kristovej obety...“? To nejde! Nie, ak Boha milujeme a záleží nám na ňom! A tak... vezmeme „lopatu“ a priložíme ruku k dielu. A zase tu máme ti isté tri veci: Pracujeme na sebe, aby sme sami boli tým najlepším

a najkrajším možným „kvádom“ v tejto Božej stavbe (1Pt 2,5); pracujeme na tom, aby sme čo najviac napomáhali vzrastu a budovaniu Božej stavby – Cirkvi, ktorá je spoločenstvom, rodinou všetkých bratov a sestier; a, samozrejme, láska nás poháňa, aby sme v jednom i druhom vydali zo seba to najlepšie, čo len dokážeme a čo v našich silách a možnostiach je.

Cesta cez osoh: Nakoniec, ako nás to učí moderná psychológia, byť svätým na obraz Boha, čiže *najlepším možným* (= sebaaktualizácia), mať *presahujúci zmysel a cieľ života* v Bohu ale aj Božom diele, v Cirkvi (= transcendencia) a žiť to všetko vo *vzťahoch spoločenstva*, ktorým Cirkev je a ktoré sa miluje krajinou Božou láskou, predbieha sa v úctivosti, hľadá vzájomne záujmy toho druhého a aj život dáva jeden za druhého – to sú tri zložky najšťastnejšieho možného života. Kristus nás presne k tomuto oslobodil – cez vieru a nádej, cez bázeň a radostnú úbohosť, cez oslobodzujúcu *apatheiu* a vzrušujúcu *bezstarostnosť* sme takéhoto života naozaj schopní! A ak ho žijeme, zažívame to na vlastnej koži. Prečo by sme nemali žiť a žiť čo najplnšie a najintenzívnejšie niečo, čo je tak krásne, nádherné, vzrušujúce, vskutku opojné a blažené? Samozrejme, že to žijeme!

UVAŽOVANIE

Zjednodušovanie je dôležité, pretože nám umožňuje porozumieť a pochopiť, čo je v kresťanstve kľúčové a podstatné – a čo je vedľajšie. Čo je cieľ a čo nevyhnutný, ale len nástroj, ktorý sám osebe nemá zmysel, ak nevedie k cieľu. No a zo všetkých našich „výpočtov“ vyplýva táto jediná trojica: *Byť svätý* po vzore a na podobu Boha; *budovať a tvoriť Cirkev* a žiť v nej v spoločenstve obetavej vzájomnej lásky – a v tomto všetkom sa usilovať o *dokonalosť*, o to, byť *najlepším možným*, akým len dokážeme byť.

ÚLOHA:

Sadnite si. Urobte si malú reflexiu – ako na tom v týchto troch cieľoch kresťanstva som?